

[Povl Brøndsted]

åndsliv, føler, at de er sat uden for indflydelse. Derfor vil jeg også tilbagevise den påstand, når den kommer. Det er ikke bare et spørgsmål om kroner og øre. Det er friggjort-hed i forhold til lovbundethed, vi skal prøve på at indføre.

Nu er det os som lovgivere, der spørger: hvad vil I ude i menighedsrådene? Vi spørger: hvor synes I ikke I kan bestemme? Vi beder jer om at komme med forslag. Vi beder jer om at bruge midlerne anderledes. Fortæl, hvor der måske skulle flere penge til! Prøv selv at finde midler til noget af det, I gerne vil gøre, sådan at det kan blive baggrund for fremtidig lovgivning, måske også for fremtidig bevillingspolitik! Er det konfirmandforberedelsen, der skal ændres, måske flyttes til 4. klassetrin? Er det børnefamiliebesøg? Måske sognemedhjælperordningen? Er det sogneaftener i kirken? Er det konfirmandlejrskoler? Hvad er det, der kan gøres? Hvad er det, I synes er gode ideer?

Der er muligheder uden grænser for det provsti, det menighedsråd, der gerne vil være med. Lovforslaget er ét stort spørgsmål. Hvem vil have indflydelse på den fremtidige lovgivning om folkekirken, om aktiviteten? Hvem har tanker? Hvem har ideer?

Kirkeministeren er kommet med den første idé, at vi skal have lovgivning om frisogne, og det synes jeg kirkeministeren skal have tak for. Så vil tiden vise, om ideen er god eller mindre god. Ministeren har givet bolden op, og det siger vi tak for fra venstres side.

Agerschou (SF):

Da jeg i den voksende bunke af fremsatte lovforslag stødte på et projekt fra kirkeministeren, der blev kaldt »forslag til lov om frisogne«, troede jeg i første omgang, at det var en vittig sjæl, der havde stjålet sig adgang til trykkeriet og fremstillet noget, der havde træffende lighed med et rigtigt forslag. Det var ikke tilfældet. Det var faktisk kirkeministeren og en vis mængde embedsmænd, der ved skrivebordet havde fornøjet sig med at nørkle det forslag, vi behandler i dag, sammen.

Inspirationskilden er klar: indenrigsministeren har nu gennem ca. 1½ år sejlet hid og did med sit såkaldte frikommuneforslag, og kirkeministeren har åbenbart villet gå hende

i bedene. Hvad bliver det næste? Friligningskommissioner? Frihavnebestyrelser? Friåle-gårdsnævn? Der er mange muligheder, når man i ledige stunder sidder med gåsefjeren og forsøger at tænke tanker.

Der er grund til ved denne lejlighed at opholde sig lidt ved kirkeministerens udgangspunkt: frikommuneforslaget fra indenrigsministeren.

Som bekendt fik indenrigsministeren ideen fra Sverige, hvor man meget velforberedt er gået i gang med et forsøg. Imidlertid ligger det velforberedte ikke for indenrigsministeren, hun kan bedre lide det uforberedte og pludselige. Det har betydning, at frikommuneprojektet, som i virkeligheden indeholder gode ideer og ville have haft mulighed for at føre til noget konstruktivt og visionært, i dag omtrent ligger i ruiner.

For mig at se er kirkeministerens frisogneprojekt lige så uigennemtænkt. Bemærkningerne til forslaget rummer ikke antydning af, hvad meningen egentlig er. Når man dykker ned i de gældende love – det er i øvrigt en uskik, at de ikke er optrykt som bilag til lovforslaget – står man noget undrende over for, hvad kirkeministeren egentlig mener at der kan laves forsøg med. F.eks. er det åbenbart meningen, at der kan laves forsøg med udarbejdelse af valglisten. Hvordan det? Det er åbenbart også meningen, at der kan laves forsøg med udsendelse af valgkort. Hvordan det? Der kan åbenbart også laves forsøg med, hvordan afstemningen skal ske i henhold til kandidatlisten. Hvad er ideen med det? Foreligger der nogen ideer om, at det skulle kunne foregå på anden måde? Helt forvirret blev vi i SFs folketingsgruppe, da vi lagde mærke til, at hele kapitel 6 i lov om valg til menighedsråd, det, der hedder »Brevstemmeafgivning«, skulle der også kunne laves forsøg med.

Jeg lagde mærke til, at ordføreren for det konservative folkeparti sagde, at med dette lovforslag ville kreativiteten blive fremmet. Der kom mange kreative ideer fra SFs folketingsgruppe under gruppemødet til, hvordan man kunne forestille sig brevstemmeafgivning på en anden måde, men jeg synes ikke, at alle ideerne var lige hensigtsmæssige.

I SF er vi ikke afvisende over for forsøg, heller ikke på det her område, men vi vil gerne overbevise om, at der kan foregå noget, der er kreativt, der er visionært. Det synes vi